

[Helge Sander]

problem, at vi gerne deltager i dette offentlige slagsmål mellem S og SF. Vi deltager gerne, fordi vi synes, det er et vigtigt emne. Det er ikke nyt, så lad mig straks sige: SF's formål er ædelt, men selv om vi vender hver en sten og prøver at se mange af de kendte problemstillinger fra endnu en ny synsvinkel, kommer vi ikke uden om, at de samme problemer vender tilbage igen og igen.

Disse to forslag er mere konkrete end mange andre, men jeg kan ikke lade være med at tænke på De Radikales forslag »Slip de ledige løs« og CD's forslag om, at man skulle have lov til at tjene 25.000 kr. skattefrit oven i dagpengene. Det var begge tiltag, som skulle hjælpe til at få flere i arbejde. Men vi kommer jo tilbage til de samme problemer igen og igen, og det vil vi også gøre i forbindelse med de forslag, som SF lægger frem på Folketingets bord i dag.

Jeg synes, det er farligt at afvise nytænkning. Nu er det ikke nytænkning alt sammen, men noget af det er det. Derfor vil jeg hellere sige, at nogle af de ting, vi vil prøve at komme længere ind til benet af, f.eks. er kommunernes rolle, som SF nævner i første punkt i beslutningsforslag nr. B 60. For vi har et tilbagevendende problem, når kommunerne skal bruge nogle af de ledige på dagpenge, og det er hele spørgsmålet om kassetænkning. Det er måske ganske urimeligt, at det skal være en stopklods for, at vi kan sætte nogle ting i gang, som det var rimeligt at få sat i gang i kommunerne.

Med rådighedsreglerne har jeg det nogenlunde på samme måde som hr. Kai Dige Bach. Det bliver jo, som SF formulerer det her, en borgerløn. Det kan godt være, vi skal have en diskussion om det, men det er det, der reelt er tale om, hvis vi fuldstændig skal se bort fra rådighedsreglerne. Her er det igen et spørgsmål om, hvad vi skal kalde tingene. Jeg synes i hvert fald – for at give et billede af det, jeg tænker på – at det var meget tilfredsstillende, at vi i de seneste aktiveringsforhandlinger fandt frem til en 80 pct.-sats til dem, der blev sendt til udlandet for de kirkelige og humanitære organisationer. Der bør i hvert fald være en forskel; det synes jeg er indiskutabelt.

Så er fru Lilli Gyldenkilde også inde på, at hvis der ikke mangler arbejdskraft inden for et bestemt område, kan man få mulighed for at foretage sig forskellige ting. Det er også noget

af det, jeg i hvert fald umiddelbart mener er farligt, for det er med til at cementere de stive faggrænser, som vi gang på gang løber ind i. Jeg ved godt, at på en række områder er der mange ledige i dag, men der er sandelig også områder, hvor – ja, man skulle ikke tro, det var rigtigt – men altså hvor der er flaskehalsproblemer, selv med de ledighedstal, som vi kender det i dag.

Punkt 5 i beslutningsforslag nr. B 60 om muligheden for at deltage i en aktivitetsorlov med dagpenge i 36-52 sammenhængende uger er formuleret på en måde, som gør, at jeg føler mig noget usikker med hensyn til, hvad det er, SF forestiller sig. Som jeg umiddelbart læser det, synes jeg, man kan begynde at drage ledelsesretten i tvivl. I det hele taget kan det få den konsekvens – som vi jo i det hele taget slås med, når vi laver disse orlovsordninger, hvor der skal en ledig ind – at vi kan komme til at vanskeliggøre produktionen. Det har jeg sagt før, men i dag siger jeg det faktisk med velbrød hu, for jeg har været i kontakt med nogle af de folk ude på arbejdsmarkedet, som anfører, at der er stor forskel på at sidde og arbejde teoretisk med disse ting og så virkeligheden verden. I dag er produktionen i de fleste virksomheder ganske vanskelig, for den er udviklet, og den er teknisk af en sådan art, at man ikke bare kan komme ind fra gaden og overtage en andens plads. Det rådede vi så lidt bod på ved de seneste forhandlinger i Finansministeriet, hvor vi lavede 2-ugers-ordningen. Men man skal i hvert fald være opmærksom på, at den slags ting nok ikke er helt så enkle, som også jeg selv har givet udtryk for ved tidligere lejligheder.

Noget nyt i SF's buket i dag er forslaget om, at der skal afsættes 350 mio. kr., og så er vi inde på en anden boldgade, hvor jeg ikke alene vil sætte spørgsmålstegn, som jeg gjorde ved det første forslag; her vil jeg være afvisende, for her taler vi om et kunstigt arbejdsmarked. Vi taler om en række aktiviteter, som gør, at vi næsten ikke kan undgå at få en produktion, der vil fortrænge en normal produktion. Der vil ske en konkurrenceforvridning. Der vil – på en række områder i hvert fald – være risiko for, at det vil betyde en vanskeliggørelse for det allerede etablerede arbejdsmarked. Jeg ved godt, at der måske er tale om en nicheproduktion, og at det er specielle forhold, der gør sig gæl-